

JINDŘICH KULHAVÝ: LIKVIDACE SOUKROMNÍKŮ V PLNÉM PROUDU - 2.ČÁST

- CZ24 News | 29. listopadu 2020

ČESKO: Otevřené supermarket, hobbymarkety a většina ostatního zavřená je ukázkou toho, jak se preferuje pouze určitá část obchodní a podnikatelské sféry. Je tedy třeba se ptát, kdo je nastalou situaci schopen přežít a kdo nikoliv. Jestliže ve včerejším článku jsme si řekli, že prosperují především obchodní řetězce a virtuální obchody, samozřejmě rozvázkové firmy a velká část služeb fungujících na internetu, dnes se podívejme, koho stávající situace zasáhla smrtelně. Státním zaměstnancům a těm, kteří si nemohou home office vynachválit, je ještě třeba říct, že toto není normální stav.

Lidé placení státem žijí z toho, co vyprodukují především podnikatelé a jimi zaměstnaní lidé, vzápětí z toho odvedou někdy až nesmyslné daně. Stát po podnikatelích neustále šlape a často se chová jako diktátor. A v této době ještě víc, neboť odmítá většinou vyplácet oprávněně nárokové vratky dph, vybírá nadále nájemné a není schopen momentálně zajistit bankovní financování formou překlenovacích úvěrů. Banky tak můžeme přiřadit k obchodním řetězcům stojícím proti české podnikatelské střední sféře. Navíc je třeba si uvědomit množství starších půjček a úvěrů nyní už běžících. Takže dalším vlkem čekajícím na kořist jsou státem nepostižitelní exekutoři. Samozřejmě je tu povinnost dodržovat státu poskytované mnohé odvody, často třeba i za momentálně neproduktivní zaměstnance. Kdo se tedy bude zvedat z prachu nejhůř? Vynecháme obchody s čímkoliv, tam je jasné, že jejich uzavření postrádá jakýkoliv smysl.

Gastronomie dostala ránu do vazů hned 2x a rozhodně si nemůžeme být jistí, že je všemu konec. Většina restaurací, kaváren a nálevení všeho druhu se nachází v pronajatých prostorách. Placení nájmu je jedna z položek, které se i po dobu covidhysterie zbavit nedalo. Přidejme znehodnocené zásoby, platy zaměstnanců (ne všechny šlo propustit), zálohy na energie, daně, nulový obrát, a i přes nefungování určitou údržbu. Řada těchto podniků navíc byla nucena zavést drahé EET, investovat z důvodu hygieny mnoho peněz do různých technologií. Nakonec úplně zavřít nebo

přejít na nouzový provoz s minimálním ziskem. Několikaměsíční uzávěra je prostě totální katastrofou.

Hotely a rekreační zařízení utrpěly zásadní šok, ze kterého se jen tak nevzpamatuji. I při snížení nákladů na minimum nelze očekávat pozastavení nájmů těm, kteří podnikají v pronajatých prostorách. Budovy je třeba vytápět, zachovat aspoň nejnútnejší počet zaměstnanců je povinností a nelze ignorovat potřebu údržby nemovitostí. Řada hotelů a pensionů je úplně uzavřena, protože minimální provoz se jim nevyplatí. U velkých komplexů odpadnulo pořádání sympózií a dalších velkých akcí. Navíc perspektiva rychlého návratu hostů je nulová, covidblbnutí ukončit není v plánu.

Kulturní život se zastavil úplně. Netýká se to jen divadel a koncertů všeho druhu, ale nefungují ani diskotéky, kina a podobná místa. Řada umělců si musela najít běžnou práci, což si přiznejme, mnohé z nich seznámilo s realitou života běžných lidí, takže to těm rádoby hvězdičkám nijak neuškodilo, nicméně kultura bude trpět i nadále, protože je často dotována ze soukromých peněz. Těch bude nedostatek. A opět tu jsou ty nájmy. Některá zařízení patří státu, ta byla osvobozena od nájmů, ovšem řada dalších je v soukromých prostorách, tam to tak jednoduché není. Restart kultury bude jistě rychlejší než cestovního ruchu, ale řada omezení bude dlouhodobějšího rázu a plná hlediště a sály jsou asi na nějakou dobu chimérou.

Sportovní dění je na pokraji kolapsu. Stát do sportu neinvestuje dostatečně už dlouho. Soukromý sektor je částečně vyšťavený a bude trvat, než se sponzoři dostanou do takové situace, aby mohli sportovní kluby opět podporovat v bývalé výši. Navíc Finanční správa a úřady většinu propagace firem uskutečňované formou reklamy smetávají ze stolu. Přitom tato forma investic do sportu je jednou z mála skutečně efektivních. Kdyby stát dostatečně dobře hospodařil s vybranými prostředky a místo bujení státního sektoru vracel peníze tam kam má, tedy i do sportu, nebyla by propagace hraniční oblastí šedé ekonomiky. Teď se nebavíme o profesionálním sportu, ale o masovém. O tisících malých fotbalistů, hokejistů, házenkářů, ragbistů či atletů (nelze vyjmenovat všechny). Pro profesionály platí to samé, co pro umělce, jen s tím rozdílem, že absolutně nemohli přestat s fyzickou přípravou. Chybějící diváci a jejich přínos nejen v podobě zakoupených vstupenek jsou kapitolou sami pro sebe. Nesmíme zapomenout ještě na jednu skupinu. Tou je talentovaná mládež ve věku, kdy se snaží prosadit mezi profesionály. Ztracený rok a motivace mohou ukončit jejich dosud dobře se rozvíjející kariéru a smazat předešlé desetiletí dřiny, finančních nákladů a rodičovské podpory. Jde o jednotlivé životní tragédie, které si obchodníci se strachem v podobě Prymulý a spol. nepřipouští. O posilovnách, bazénech a tělocvičnách platí to samé jako u kin, divadel či jiných veřejných prostorů. U bazénů je vcelku jasné, že udržet je v použitelném stavu při dlouhodobém uzavření je ekonomicky neskutečně náročné.

Stavebnictví patří k dalším odvětvím, kde koronavir změnil mnohé. Odešla řada zahraničních dělníků a už se nevrátili. Tím se razantně zdražila práce a zvýší to ceny nově budovaných staveb včetně nemovitostí. Z propuštěných číšníků bagristy ze dne na den neuděláte, posadit je za volant osmikolového nákladáku je jako vypsát úmrtní list mnoha účastníkům provozu. A nechat kuchaře, herce či zpěváka vyzdít komín může znamenat zajistit práci hasičům. Chybějící manuálně zruční a ochotní pracovat jsou dlouhodobý problém, navíc právě zde opět radí stát v podobě neskutečné buzerace ze strany úřadů, především těch finančních. Jestli někde může úředník pokaždé nalézt něco, na čem Vás vykoupe, je to právě stavebnictví. Naprostá ignorace vcelku specifického prostředí, kde opravdu musíte často improvizovat, je záměrná. Lze tedy očekávat, jak se bude stát chovat při shánění peněz do děravé pokladny. Už nyní jsou zaznamenávány případy likvidačního chování Finanční správy, což platí především pro dobu, kdy je u moci Andrej Babiš.

Vyjmenovali jsme pár oborů, dopad covidmánie však bude šílený ještě na turismus, který se zastavil téměř úplně. Lidé bez peněz těžko pojedou na dovolenou, řada z nás se odmítne nechat napustit jedovatými chemikáliemi z vakcín a vycestovat nás ani nenechají. Navíc se chystá revoluce v

automobilismu, německá britská vlády se rozhodly zlikvidovat spalovací motory, takže Evropa na to extrémně doplatí. Přičemž aerolinky budou dohánět obrovské ztráty a budou nuceny hradit emisní povolenky. Cestování se dostane do oblasti pro vyvolené. A to už jsme tu měli. Pokud se nevzepřeme pokračující tyranii vedené momentálně Deep Statem třesoucím se stále před možným vítězstvím Donalda Trumpa v amerických prezidentských volbách, vrátí nás covid o pár desetiletí zpět. Trump nám možná ukazuje cestu, kterou bude třeba se vydat. Postavit se zelenoliberálním elitám a vrátit se zpět k logice, matematice, fyzice, vzdělání a normálnímu uvažování. Momentálně nám vládne strašidelná ideologie, do které se zapojila i většina našich politiků. Restart bude často...nemožný.

Autor: Jindřich Kulhavý

Zdroj: <https://pravyprostor.cz/>